

گلبو رشیدی 810100148

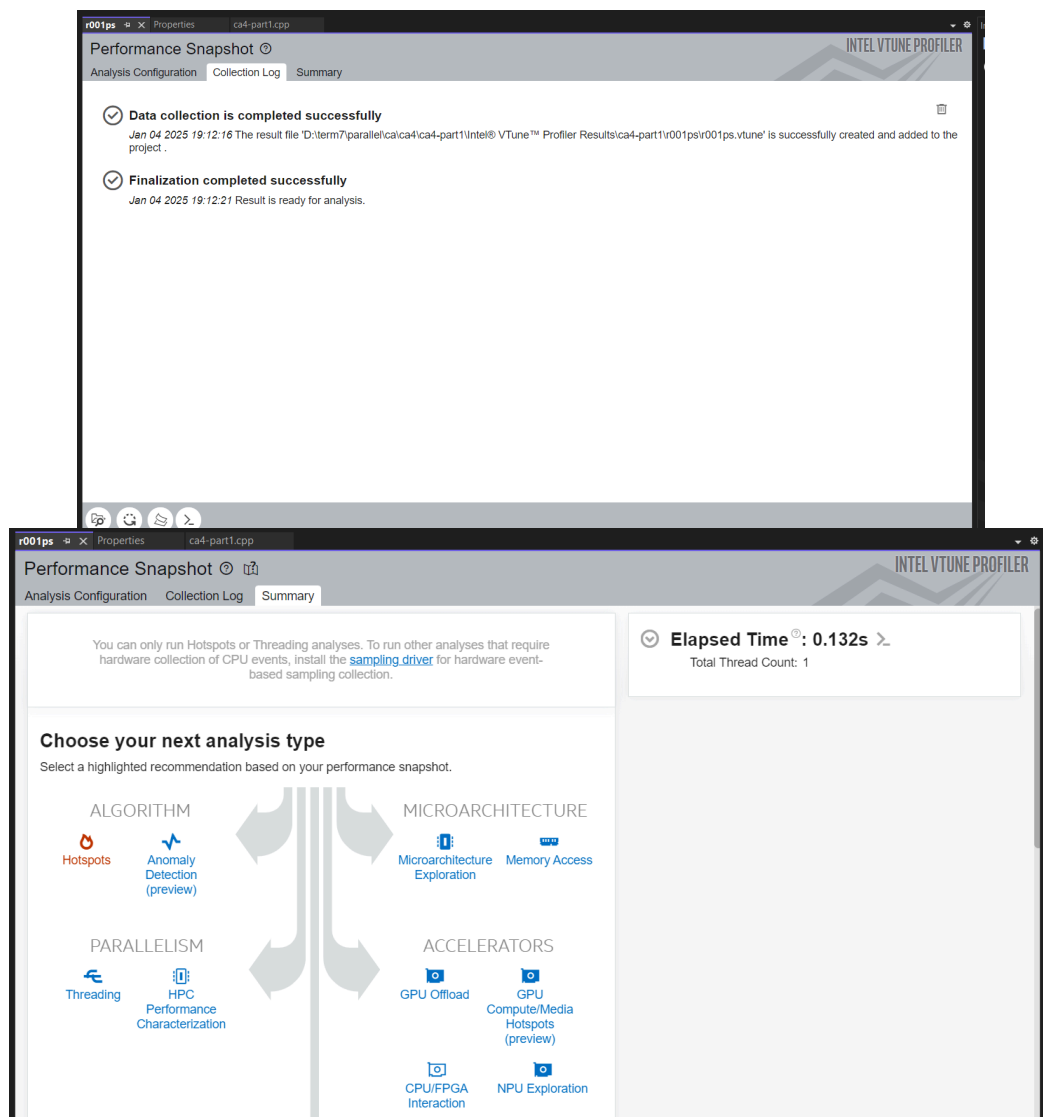
پروا شریفی 810100171

بخش اول

زمان اجرای برنامه با استفاده از کامپایلر اینتل:

```
Execution with:  
m:4 ,n:4 ,k:4  
Total number of solutions : 412  
Execution time: 1299656 microseconds
```

مرحله 1: آنالیز

انتخاب کردن تحلیل hotspot

خروجی های قابل توجه:

Elapsed Time: 103.964s

CPU Time: 32.297s

Total Thread Count: 1

Paused Time: 0s

Top Hotspots

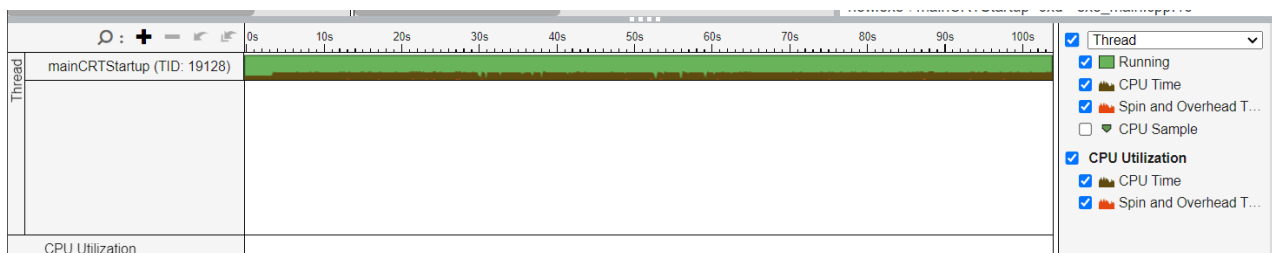
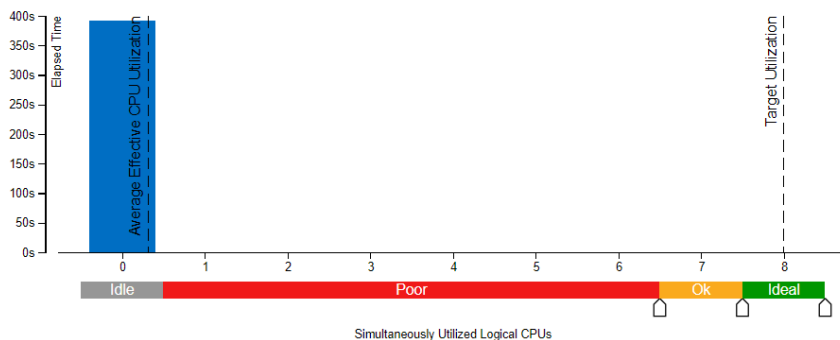
This section lists the most active functions in your application. Optimizing these hotspot functions typically results in improving overall application performance.

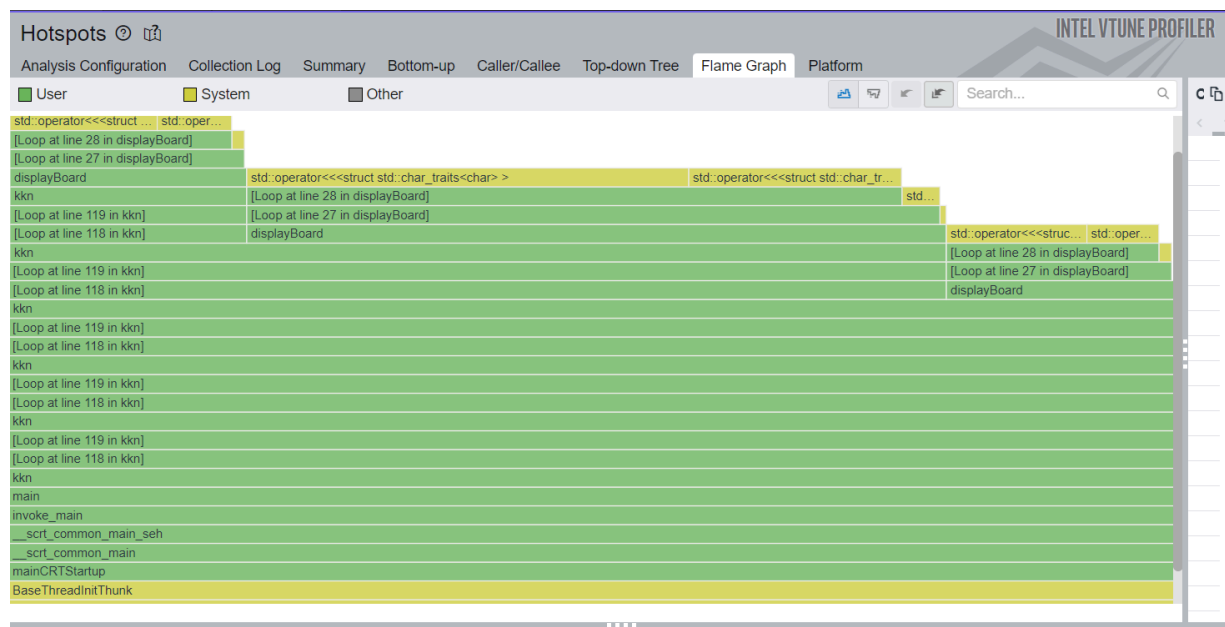
Function	Module	CPU Time	% of CPU Time
std::operator<<<struct std::char_traits<char>>	new.exe	19.822s	61.4%
std::operator<<<struct std::char_traits<char>>	new.exe	9.977s	30.9%
std::basic_ostream<char,struct std::char_traits<char>>::operator<<	MSVCP140D.dll	2.414s	7.5%
displayBoard	new.exe	0.033s	0.1%
malloc	ucrtbased.dll	0.023s	0.1%
[Others]	N/A*	0.027s	0.1%

*N/A is applied to non-summable metrics.

Effective CPU Utilization Histogram

This histogram displays a percentage of the wall time the specific number of CPUs were running simultaneously. Spin and Overhead time adds to the Idle CPU utilization value.

آنالیز Hotspot های برنامه:

Function / Call Stack ▼	CPU Time ▾	Module	Function (Full)
-------------------------	------------	--------	-----------------

توضیح جدول:

- function: نام تابع که CPU time صرف اجرای آن شده است.
- CPU time: total: کل زمان صرف شده توسط CPU در تابع مورد نظر و تمام عملکردهای فرزند آن.
- CPU time: self: زمانی که CPU صرف اجرای تابع مورد نظر کرده است، به استثنای زمان صرف شده در توابع فرزند آن.
- Module: ماژولی که تابع مورد نظر در آن قرار دارد.
- Function full: سیگنچر کامل تابع مورد نظر. این توضیحات دقیق تر میتوانند به ما در برخورد با hotspot کمک کنند.
- Source File: محلی که تابع مورد نظر در آن قرار دارد.
- Start Address: آدرس حافظه که در آن تابع شروع می شود. این فیلد معمولاً کمتر مورد استفاده است، مگر برای اسمبلی یا بهینه‌سازی‌های سطح پایین.

Hotspot های شناسایی شده:

1.

std::operator<<<struct std::char_traits<char> >	19.822s	new.exe	std::operator<<<struct std::char_traits<char> >(class std::basic_ost...
▼ displayBoard	19.822s	new.exe	displayBoard(char * *)
▼ kkn	19.822s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ kkn	19.822s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ kkn	19.822s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
► main	3.584s	new.exe	main
▼ kkn	16.239s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ kkn	16.239s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
► main	16.239s	new.exe	main

2.

▼ std::operator<<<struct std::char_traits<char> >	9.977s	new.exe	std::operator<<<struct std::char_traits<char> >(class std::basic_ost
▼ displayBoard	9.977s	new.exe	displayBoard(char * *)
▼ knn	9.977s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ knn	9.977s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ knn	9.977s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
► main	1.588s	new.exe	main
▼ knn	8.390s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ knn	8.390s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
► main	8.390s	new.exe	main

3.

▼ std::basic_ostream<char,struct std::char_traits<char> >::operator<<	2.414s	MSVCP140D.dll	std::basic_ostream<char,struct std::char_traits<char> >::operator<<
▼ displayBoard	2.414s	new.exe	displayBoard(char * *)
▼ knn	2.414s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ knn	2.414s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ knn	2.414s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
► main	0.400s	new.exe	main
▼ knn	2.014s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ knn	2.014s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ main	2.014s	new.exe	main
► invoke_main	2.014s	new.exe	invoke_main()

4.

▼ displayBoard	0.033s	new.exe	displayBoard(char * *)
▼ knn	0.033s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ knn	0.033s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ knn	0.033s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ main	0.010s	new.exe	main
► invoke_main	0.010s	new.exe	invoke_main()
▼ knn	0.022s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ knn	0.022s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ main	0.022s	new.exe	main
► invoke_main	0.022s	new.exe	invoke_main()

5.

▼ malloc	0.023s	ucrtbased.dll	malloc
▼ operator new	0.023s	new.exe	operator new(unsigned __int64)
▼ operator new[]	0.023s	new.exe	operator new[](unsigned __int64)
▼ knn	0.023s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ knn	0.023s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ knn	0.023s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ main	0.015s	new.exe	main
► invoke_main	0.015s	new.exe	invoke_main()
▼ knn	0.008s	new.exe	kkn(int,int,int,char * *)
▼ main	0.008s	new.exe	main
► invoke_main	0.008s	new.exe	invoke_main()

همچنین در [این لینک](#) جدول بخش top-down tree آنالیز قرار دارد.

مرحله 2: پیاده‌سازی و انجام موازی سازی

با توجه به آنالیز hotspot های برنامه، می بینیم که بخش قابل توجهی از زمان اجرا توسط تابع `std::operator<<>` برای خروجی کنسول در برنامه استفاده شده است. با تحقیق در این زمینه به این نتیجه رسیدیم که با استفاده از `buffer output` به جای `std::cout`، میزان `overhead` کمتری خواهیم داشت و زمان اجرا بهبود خواهد یافت. در واقع، استفاده از `std::cout`، از نظر ترد ایمن نیست و همچنین استفاده مکرر از آن (در حلقه های برنامه) موجب `slow down` شدن اجرا می‌شود. پس راه حل ما برای این مشکل این است که خروجی را در حافظه بافر کنیم و فقط پس از تکمیل تمام محاسبات، آن را در کنسول بنویسیم.

```

/* This function displays our board */
void displayBoard(char** board)
{
    std::ostringstream buffer;
    for (int i = 0; i < m; i++) {
        for (int j = 0; j < n; j++) {
            buffer << " " << board[i][j] << " ";
        }
        buffer << "\n";
    }
    buffer << "\n";
    #pragma omp critical
    std::cout << buffer.str();
}

```

پس از این تغییر برنامه را اجرا میکنیم (با استفاده از کامپایلر اینتل) و مشاهده میکنیم که سرعت اجرای برنامه به شدت بهبود یافته است

همچنین از نتایج آنالیز درمیابیم که زمان زیادی صرف حلقه های تابع knn میشود. پس با موازی سازی این بخش سعی میکنیم تا اجرای برنامه را بهبود ببخشیم. در این تابع دو حلقه for تو در تو داریم پس از `pragma omp parallel for` استفاده میکنیم. همچنین اپدیت کردن مقدار solution باید atomic باشد تا data race پیش نیاید. ★ با توجه به تحقیقات انجام شده، دریافتیم که میتوان از `collapse(2)` (`pragma omp parallel for collapse(2)`) استفاده کرد. (به دلیل وجود حلقه تو در تو) ولی پس از استفاده به جواب غلط رسیدیم و سپس دریافتیم با توجه به بزرگ نبودن متغیرهای حلقه و اینکه حلقه داخلی به حلقه خارجی مربوط است، استفاده از `collapse` نتیجه جالبی نخواهد داشت.

<https://stackoverflow.com/questions/28482833/understanding-the-collapse-clause-in-openmp>

★ موارد دیگری همچون کد زیر نیز امتحان شد ولی در تسریع اجرا تفاوتی ایجاد نشد.

```

char** new_board = new char**[m];
#pragma omp parallel for num_threads(m)
for (int x = 0; x < m; x++) {
    new_board[x] = new char[n];
}
place(i, j, 'K', 'A', board, new_board);
kkn(k - 1, i, j, new_board);
#pragma omp parallel for num_threads(m)
for (int x = 0; x < m; x++) {
    delete[] new_board[x];
}

```

تابع knn در نهایت:

```

void kkn(int k, int sti, int stj, char** board, int depth_threshold = 2) {
    if (k == 0) {
        displayBoard(board);

        #pragma omp atomic
        solutions++;
    }
    else {
        #pragma omp parallel for schedule(dynamic)
        for (int i = sti; i < m; i++) {
            for (int j = stj; j < n; j++) {
                if (canPlace(i, j, board)) {
                    char** new_board = new char* [m];
                    for (int x = 0; x < m; x++) {
                        new_board[x] = new char[n];
                    }
                    place(i, j, 'K', 'A', board, new_board);
                    kkn(k - 1, i, j, new_board);
                    for (int x = 0; x < m; x++) {
                        delete[] new_board[x];
                    }
                    delete[] new_board;
                }
            }
            stj = 0;
        }
    }
}

```

در تابع displayBoard نیز از #pragma omp parallel for استفاده میکنیم.

```

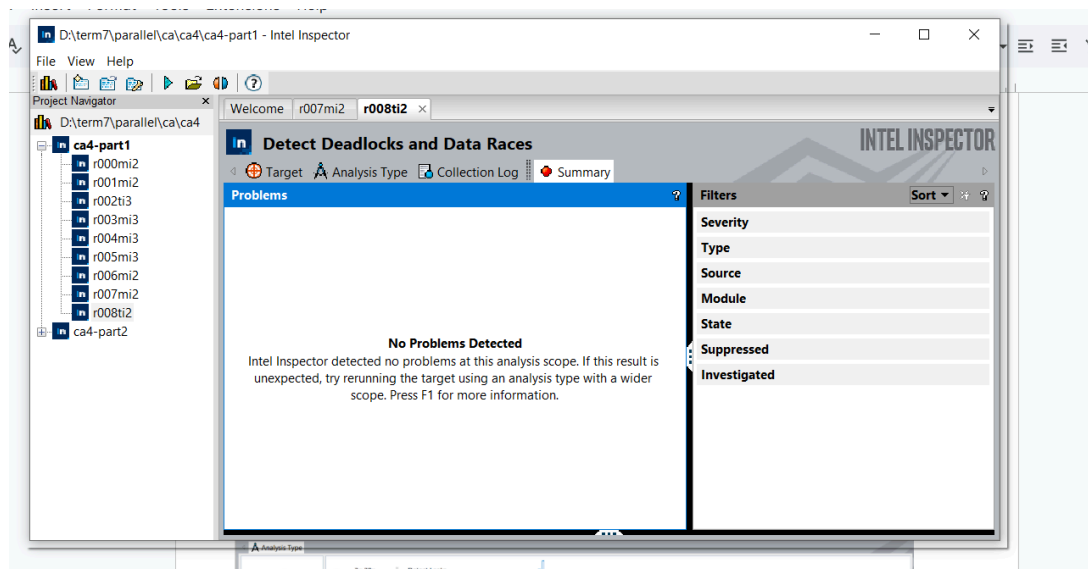
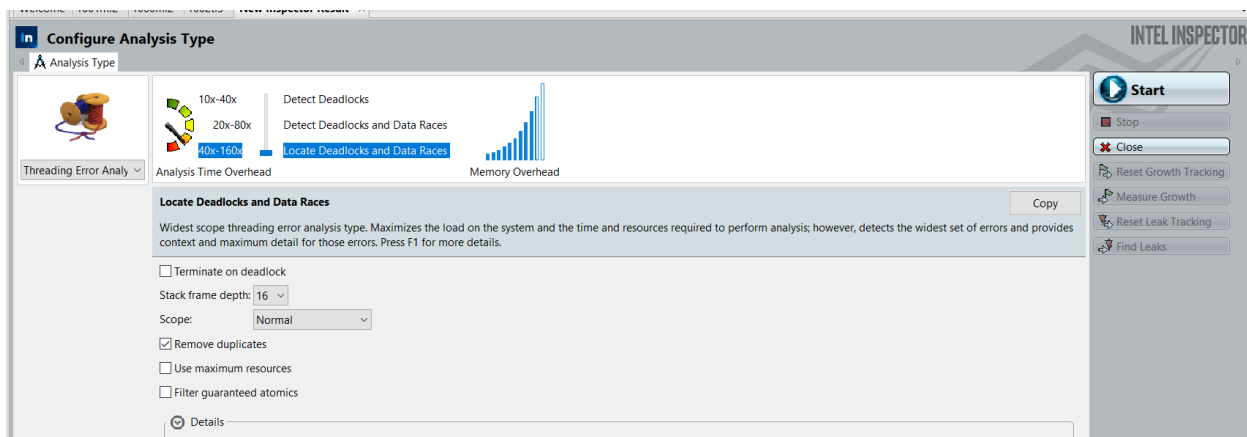
void displayBoard(char** board)
{
    std::ostringstream buffer;
    #pragma omp parallel for
    for (int i = 0; i < m; i++) {
        for (int j = 0; j < n; j++) {
            buffer << " " << board[i][j] << " ";
        }
        buffer << "\n";
    }
    buffer << "\n";
    #pragma omp critical
    std::cout << buffer.str();
}

```

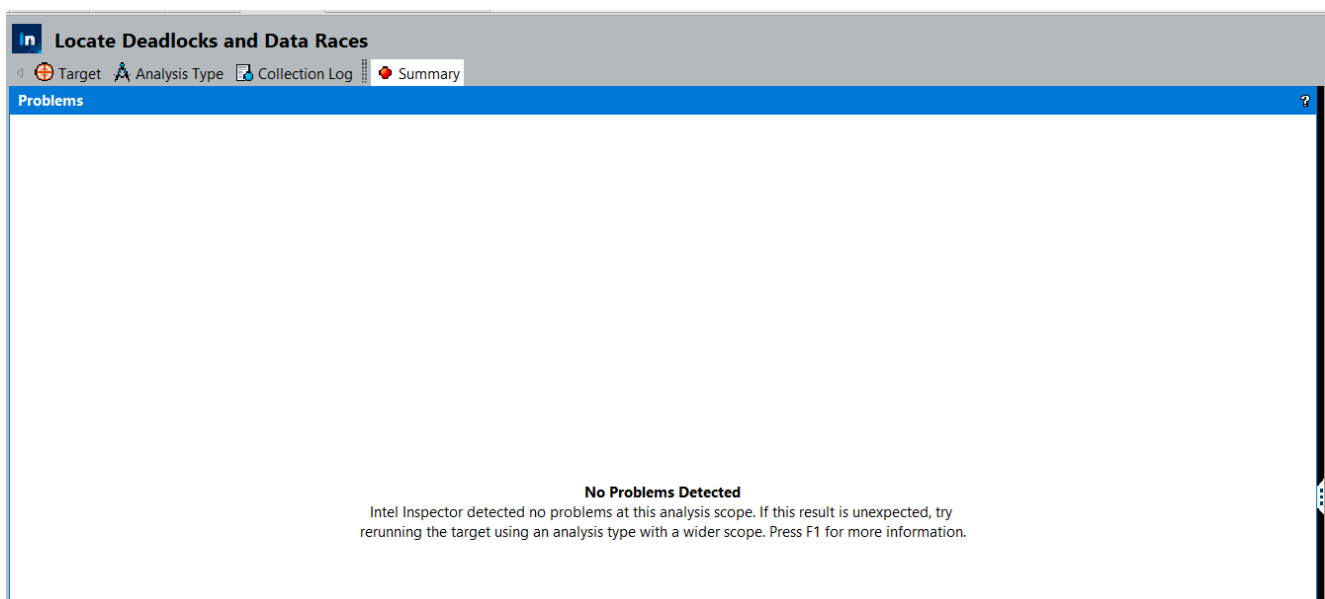
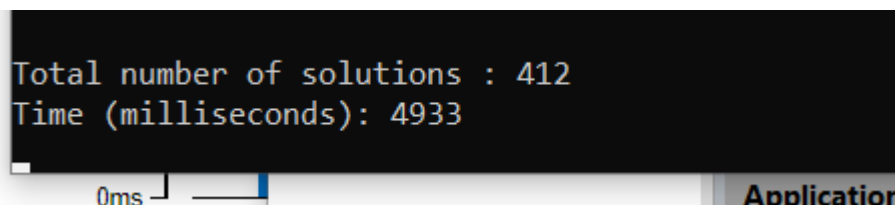
نتیجه ران کردن:

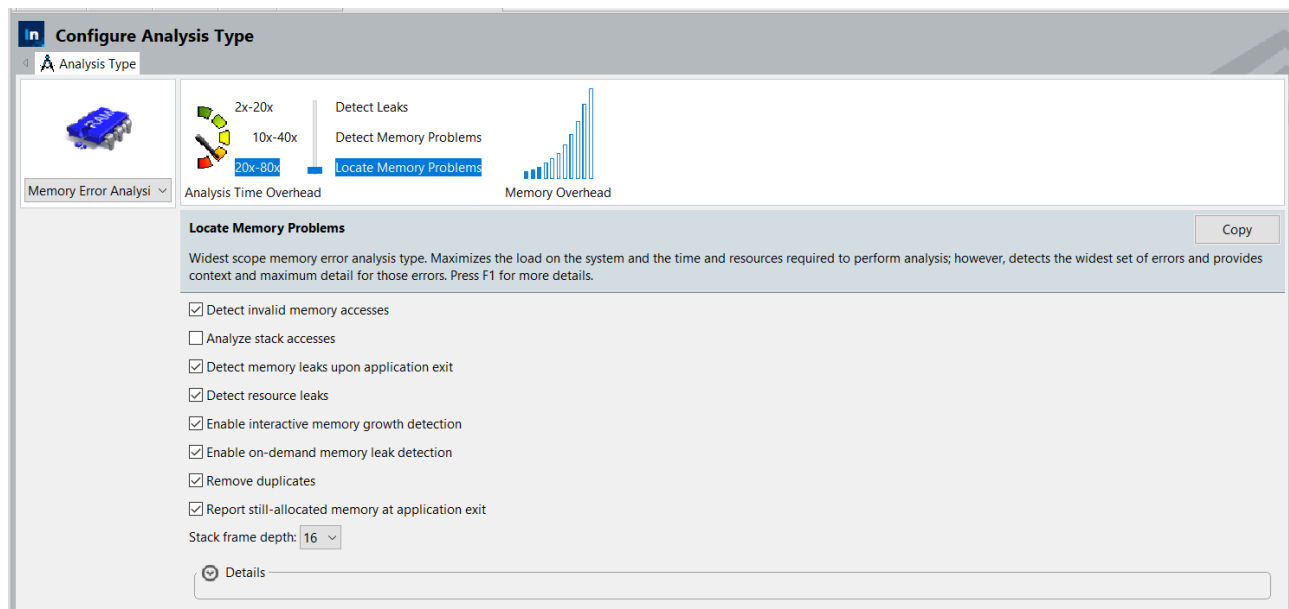
مرحله 3: دیباگ باگ های احتمالی

استفاده از intel inspector:

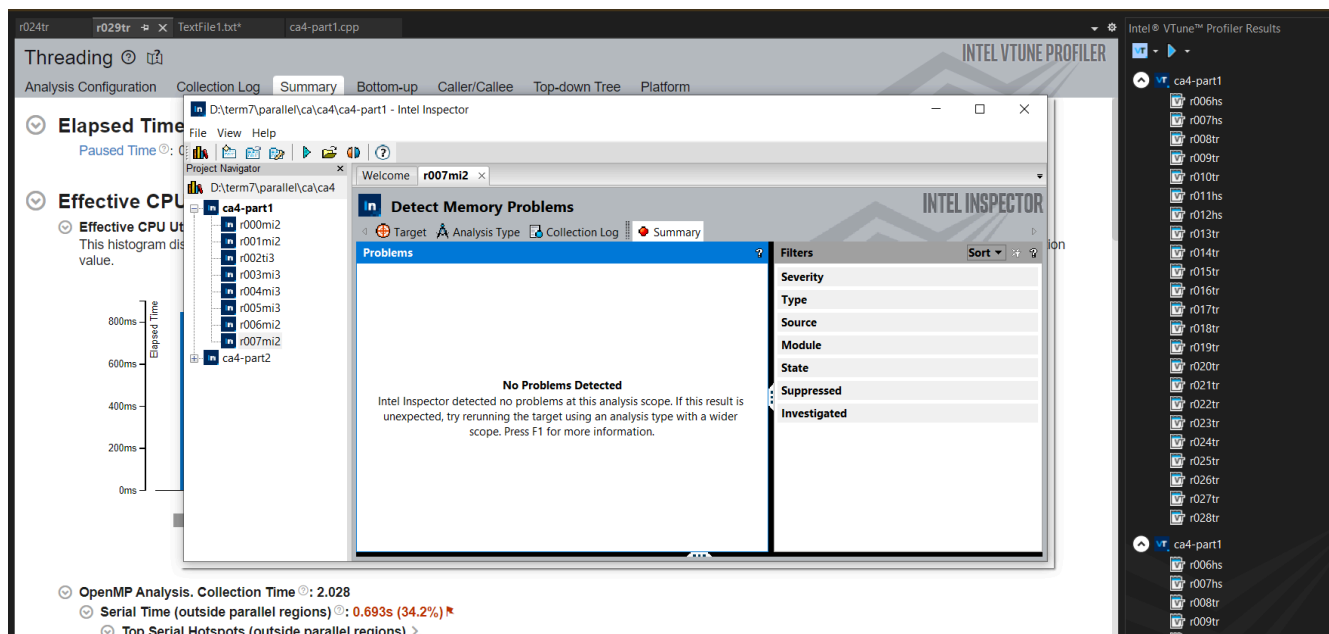
پس از اجرا:

پس از اجرا:

```
Total number of solutions : 412
Time (milliseconds): 8331
Press any key to continue . . .
```


مرحله 4: تنظیم برنامه موازی

HOW

Threading

+

Discover how well your application is using parallelism to take advantage of all available CPUs. Identify and locate synchronization issues causing overhead or idle wait time resulting in lost performance. [Learn more](#)

☒ User-Mode Sampling and Tracing ⓘ
☐ Hardware Event-Based Sampling and Context Switches ⓘ

Overhead

Details

>

▶

📊

🔍

⌵

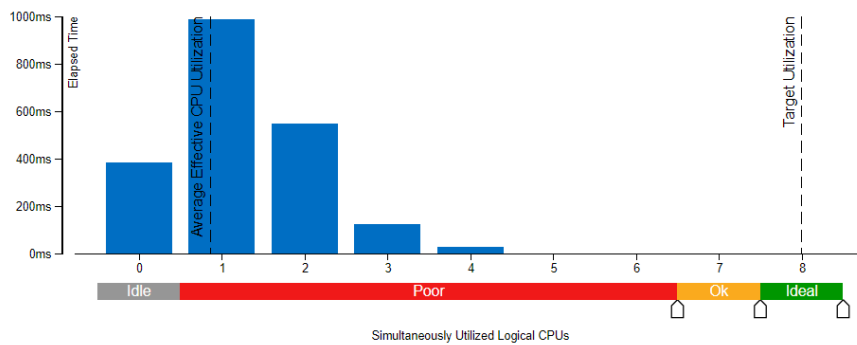
⌵ **Elapsed Time** ⓘ: 2.073s ⌵

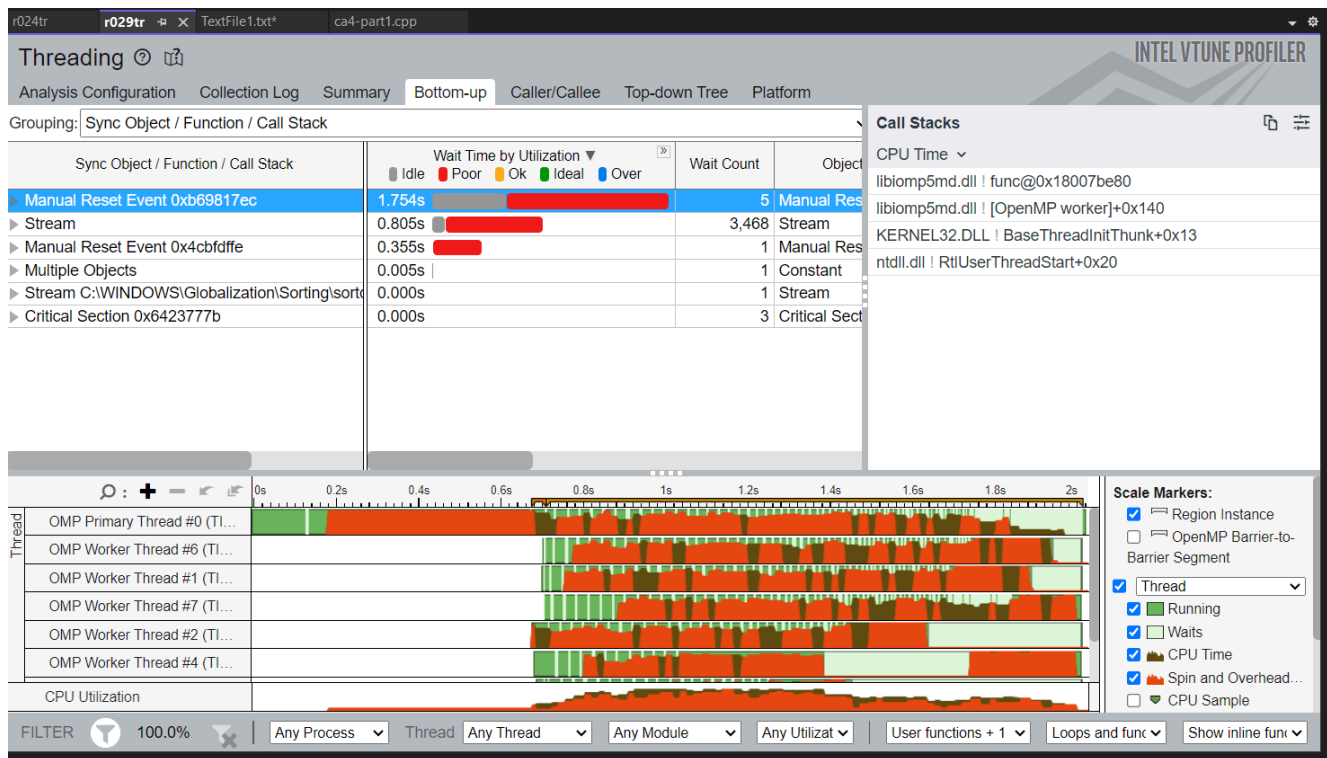
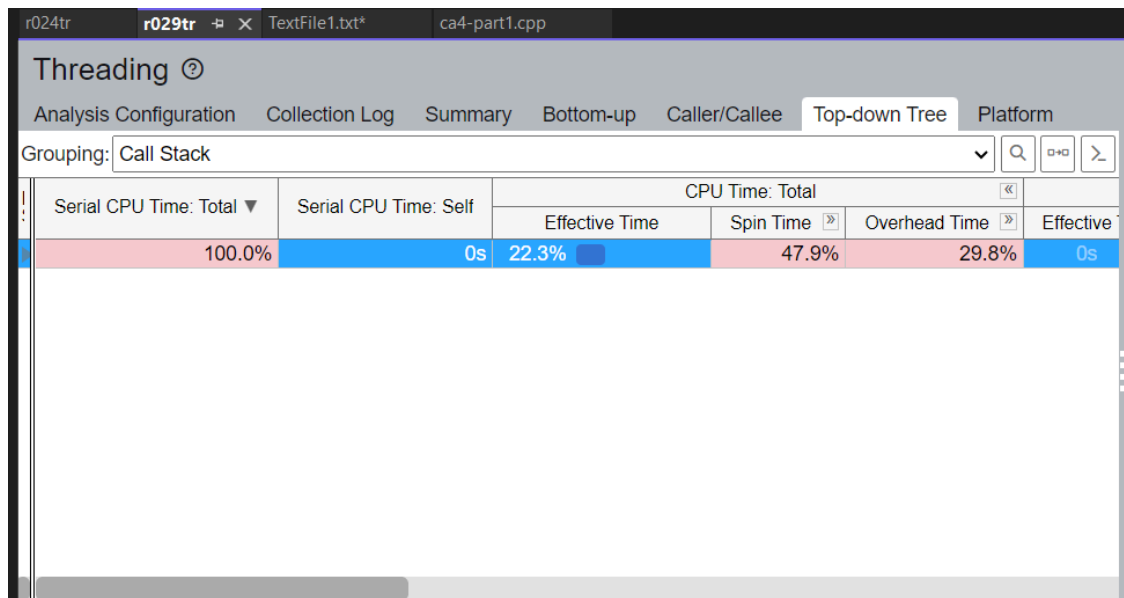
Paused Time ⓘ: 0s

⌵ **Effective CPU Utilization** ⓘ: **10.8% (0.863 out of 8 logical CPUs)** 📈 📄

⌵ **Effective CPU Utilization Histogram** 📈

This histogram displays a percentage of the wall time the specific number of CPUs were running simultaneously. Spin and Overhead time adds to the Idle CPU utilization value.

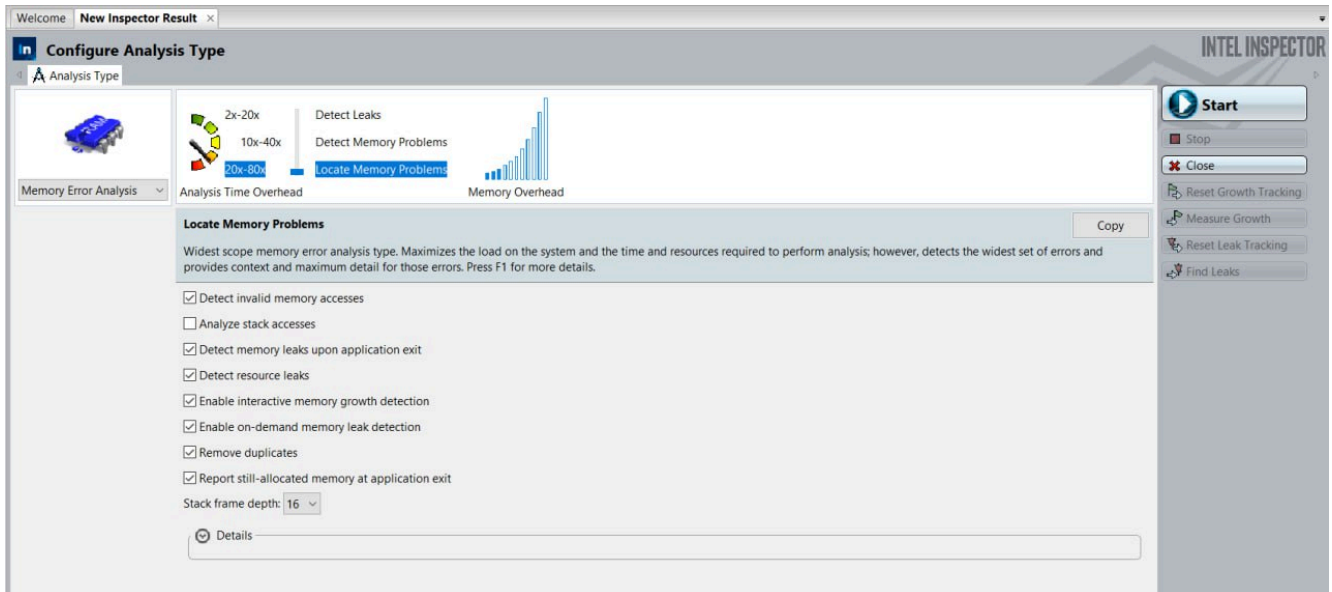
بخش دوم

مرحله 1: آنالیز

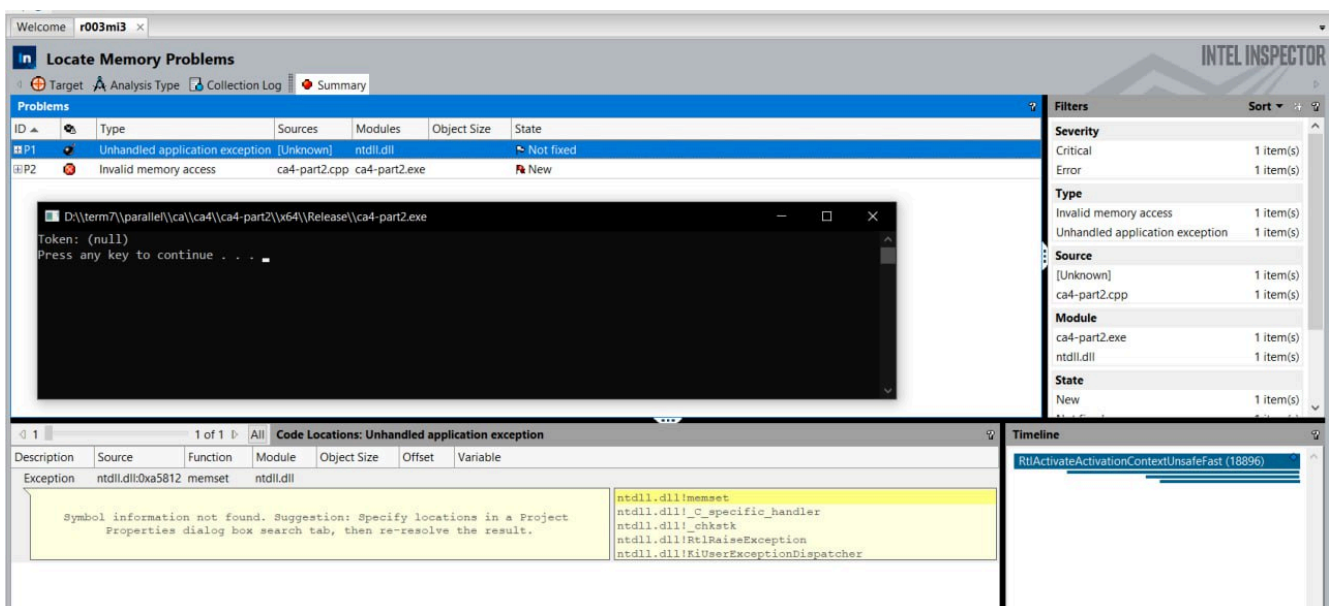
خروجی کد داده شده در فایل پروژه:

```
D:\term7\parallel\ca\ca4\ca4-part2\x64\Release\ca4-part2.exe
Token: (null)
Press any key to continue . . .
```

آنالیز مموری در intel parallel studio:

مشکلات مموری:

مرحله 2: پیاده سازی و رفع مشکلات

دسترسی به حافظه نامعتبر (Invalid Memory Access)

در نسخه اصلی کد، زمانی که `previousToken` برابر با `NULL` بود، تابع `createWhiteToken` سعی می‌کرد به این مقدار اشاره کند و به `previousToken` دسترسی پیدا کند، که باعث خطای دسترسی نامعتبر به حافظه می‌شد.

در نسخه جدید، ابتدا بررسی می‌شود که آیا `previousToken` برابر با `NULL` است یا خیر. در صورت `NULL` بودن، حافظه اختصاص داده شده آزاد می‌شود و `NULL` بازگردانده می‌شود

نشت حافظه (Memory Leaks)

در تابع `initFirstMove`، زمانی که حافظه جدیدی به `whiteToken` اختصاص داده می‌شد، حافظه قبلی بدون آزادسازی بازنویسی می‌شد، که باعث نشت حافظه می‌شد. در نسخه جدید، این مشکل با آزادسازی حافظه‌های قبلی (در صورت نیاز) و مدیریت صحیح تخصیص حافظه برطرف شده است:

```
free(WhiteToken);
```

استفاده از `srand` در حلقه

در نسخه اولیه کد، تابع `srand` برای تولید اعداد تصادفی در هر بار اجرای حلقه فراخوانی می‌شد. این باعث می‌شد مقدار تصادفی به درستی تولید نشود.

در نسخه اصلاح شده، `srand` تنها یک بار در ابتدای برنامه فراخوانی می‌شود:

```
srand((unsigned int)time(0));
```

بهینه‌سازی تخصیص و آزادسازی حافظه

تخصیص و آزادسازی حافظه در نسخه اصلی کد بهینه نشده بود و احتمال دسترسی به حافظه آزاد شده (Use-After-Free) وجود داشت.

در نسخه جدید، تخصیص و آزادسازی حافظه با دقت بیشتری انجام شده و تمامی حافظه‌های تخصیص داده شده در پایان برنامه آزاد می‌شوند:

```
free(blackToken);
```

```
free(whiteToken);
```

```
free(firstMove);
```

عدم مقداردهی پایان رشته (Null-Termination)

در نسخه اصلی کد، توکن‌ها به صورت صحیح با کاراکتر `\0` پایان‌دهی نمی‌شدند. این موضوع باعث رفتار غیرمنتظره هنگام چاپ رشته‌ها یا دسترسی به آن‌ها می‌شد.

در نسخه جدید، اطمینان حاصل شده است که تمام توکن‌ها (مانند `currentToken` و `whiteToken`) به صورت صحیح پایان‌دهی شوند:

```
currentToken[TOKEN_SIZE - 1] = '\0';
```

```
whiteToken[MOVE_SIZE - 1] = '\0';
```

تغییرات دیگر انجام شده شامل:

مدیریت صحیح ورودی‌های کاربر: ورودی کاربر بررسی شده و در صورت نامعتبر بودن، مقدار

پیش‌فرض (`Pawn`) انتخاب می‌شود

نمایش صحیح توکن‌ها: به جای `%s` از یک حلقه برای چاپ کاراکترهای توکن استفاده شده است

مرحله 3: اجرا

پس از انجام تغییرات مورد نیاز در کد و مراجعه به intel parallel studio خواهیم دید که تمام خطاها برطرف شده است.

